

03.06.2024- 100 ROCZNICA ŚMIERCI FRANZA KAFKI

(1883-1924)

Krótką notatka o FRANZIE KAFKA

Niemieckojęzyczny pisarz pochodzenia żydowskiego, ur. 3 lipca 1883 w Pradze. Jego ojciec prowadził sklep galanteryjny, a dzieciństwo Franza upłynęło w towarzystwie trzech sióstr: Gabrieli znanej jako „Elli”, Valerii - „Valli” i Ottili - „Ottla”, które wywarły wielki wpływ na jego życie i późniejszą twórczość.

Kafka zajmował się literaturą już w wieku szkolnym, ale **większość** utworów z tamtego okresu uznaje się za zaginione. W sierpniu 1901 roku podjął studia na Niemieckim Uniwersytecie w Pradze - najpierw chemiczne, później prawnicze, uczęszczając także na wykłady z historii sztuki i germanistyki. W 1906 roku został wypromowany na doktora nauk prawnych, po czym odbył staż w sądzie ziemskim i karnym.

Na lata 1908-1922 przypada okres pracy Kafki w Zakładzie Ubezpieczeń Robotników od Wypadków Królestwa Czeskiego w Pradze. Jego stanowisko wymagało częstych podróży po całych Czechach, których echa można odnaleźć w kilku utworach, m.in. w powieści „Zamek”. Wysokie stanowisko w państwowym przedsiębiorstwie dało mu również dosyć sporą swobodę finansową, dzięki której mógł podróżować po całej Europie. Zwiedził m.in. Berlin, Wiedeń, Paryż oraz Włochy.

Od 1902 roku Kafka przyjaźnił się ze znanym w praskim środowisku literackim pisarzem – Maxem Brodem – który niejako wprowadził go do kręgu twórców niemieckojęzycznych pochodzenia żydowskiego, skupiającego takie postaci, jak Felix Weltsch, czy Oskar Baum. Kafka odczytywał już wtedy w kilku praskich salonach swoje utwory, publikował również na łamach „Prager Tagblatt” i „Berliner Tageblatt”. W 1909 roku w monachijskim czasopiśmie „Hyperion” wydrukowano fragmenty jego utworów prozatorskich, a w wydawnictwie Wolff-Verlag z Lipska, głównie dzięki poparciu Maxa Broda, wydano kilka z jego opowiadań. Nowy rodzaj prozy nie spotkał się jednak z entuzjazmem wśród odbiorców i musiał zaczekać na powodzenie aż do lat międzywojennych, kiedy to wypłynął na fali egzystencjalizmu. Max Brod zaopiekował się twórczością swego przyjaciela również po jego śmierci, doprowadzając do wydania powieści „Proces”, „Zamek” i „Ameryka”, a także „Dzienników” pisanych od 1910 roku oraz listów. Kafka pisał wyłącznie w języku niemieckim, ale znał płynnie czeski, a niedługo przed śmiercią rozpoczął również naukę hebrajskiego.

Do końca życia pozostał kawalerem, choć od czasów młodości był związany z Felicją Bauer, z którą przez kilka lat prowadził ożywioną korespondencję. Ich narzeczeństwo zostało zerwane po kilku miesiącach, niedługo przed planowanym ślubem, prawdopodobnie z powodu romansu pisarza. Dopiero związek z Dorą Diamant, Żydówką z Pabianic, zaowocował wyprowadzką z domu rodzinnego i przeniesieniem w 1923 roku do wspólnego mieszkania w Berlinie, nie zakończył się jednak małżeństwem. Niedługo potem, 3 czerwca 1924 roku, Kafka zmarł na gruźlicę.

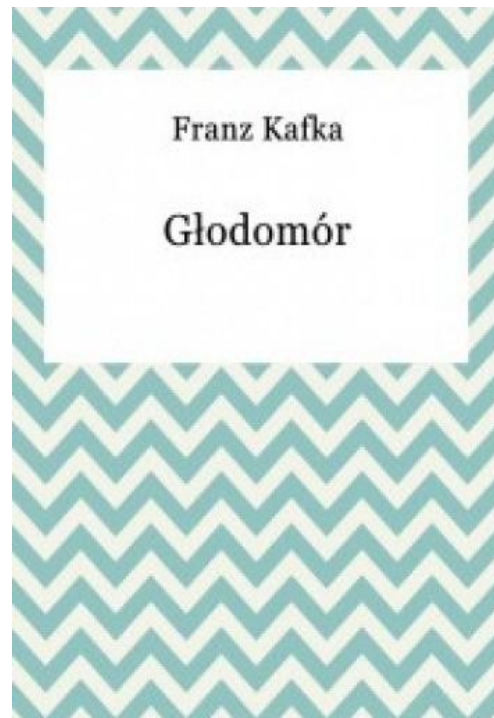
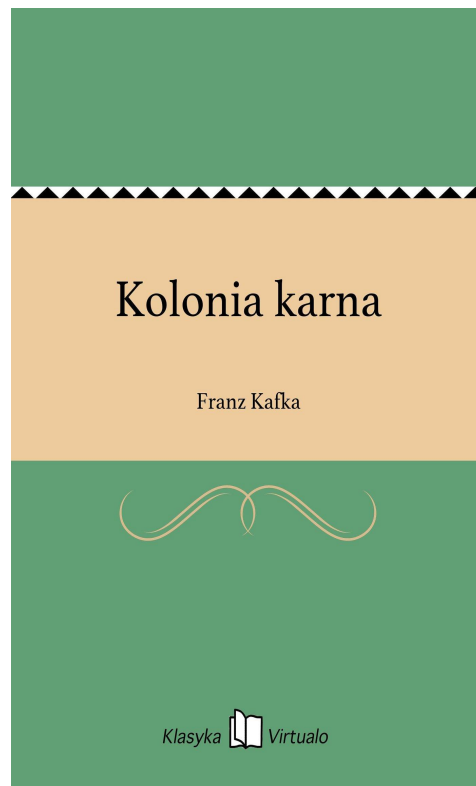
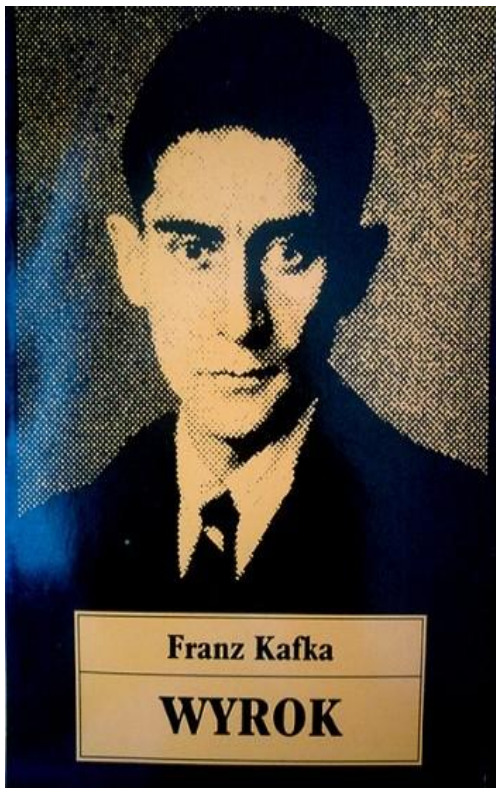
Franz Kafka to jeden z najważniejszych pisarzy XX wieku. Jego twórczość na przestrzeni kilkudziesięciu lat odczytywano według różnorodnych kluczy, które trafnie omawia Edward Kasperski. Widziano w niej więc na przykład wymiar paraboliczny – wielką opowieść o uwikłaniu człowieka we wrogi i niezrozumiały dla niego świat. Interpretowano również pisarstwo Kafki w duchu filozofii egzystencjalizmu, w której na pierwszy plan wysuwa się jednostka bezbronna wobec aksjologicznej pustki, zmuszona do samodzielnego stawienia czoła absurdowi losu. Istotną rolę w recepcji tej twórczości odgrywała także perspektywa doświadczenia dwudziestowiecznych totalitaryzmów.

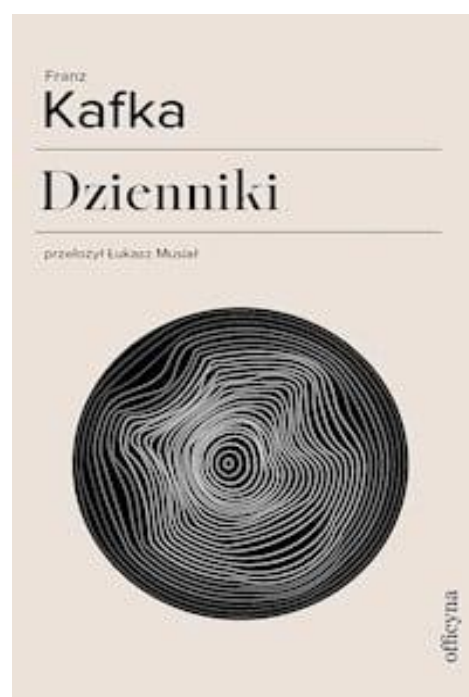
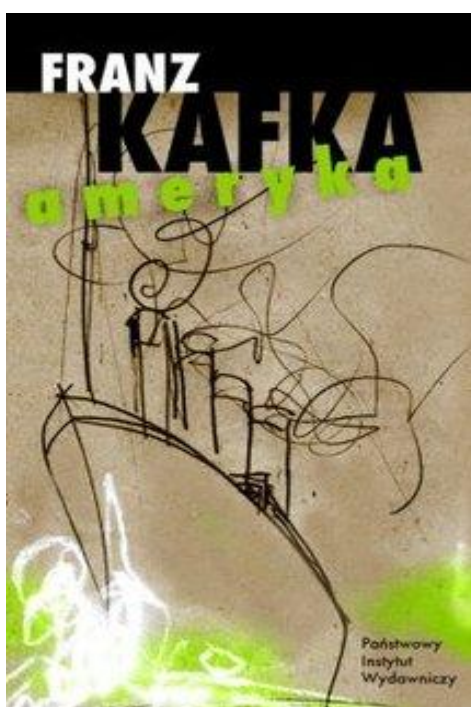
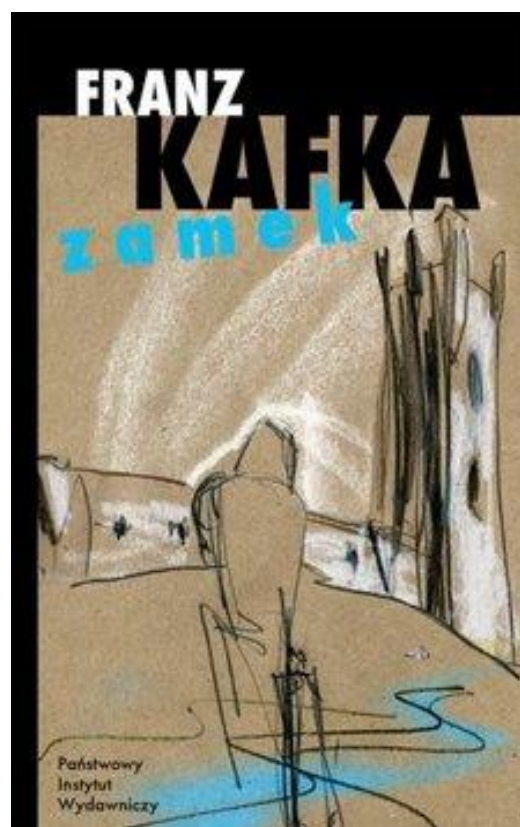
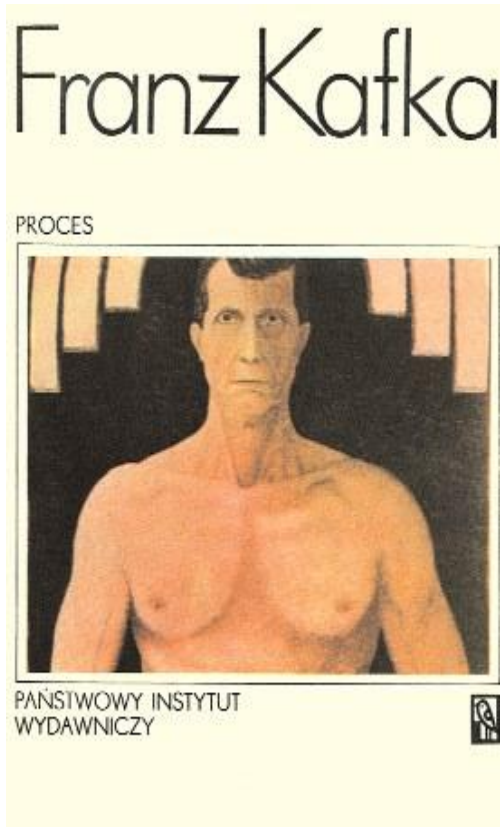
Kafka jest z pewnością pisarzem jedynym w swoim rodzaju: z pochodzenia Żyd mieszkający w czeskiej Pradze i piszący w języku niemieckim. Jego pisarstwo, jak zaznacza Kasperski, wyrasta z ducha europejskiego kryzysu wartości. Niemal w całości jest ono podszyte pustką i przekonaniem o rozpadzie tradycyjnego ładu, przede wszystkim zaś ładu metafizycznego. Jednocześnie jest to pisarstwo, które Żaneta Nalewajk określa mianem twórczości pogranicza – kultur, tradycji i literackich nurtów.

Najważniejszy dorobek pisarski Kafki stanowią powieści „Proces” (1925), „Zamek”(1926) i „Ameryka” (1927), z których tylko pierwsza została ukończona. Pojawia się w nich podobny typ bohatera – człowieka zdeterminowanego przez działanie zewnętrznych, niezrozumiałych sił. Jednostka ta musi stawić czoła tajemnicy pustki, z którą ostatecznie przegrywa. W literackim świecie Kafki nie ma żadnego katharsis. Mamy tu do czynienia z wizją głęboko pesymistyczną i wybitnie kryzysową.

Źródło: <https://eszkola.pl/jezyk-polski/franz-kafka-3048.html>

ZNANE UTWORY

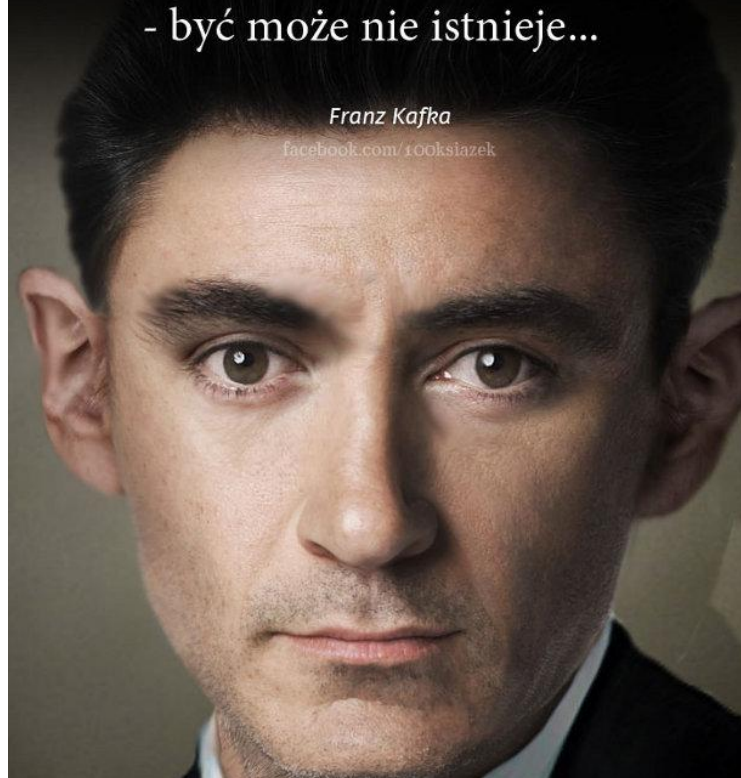

SŁYNNE CYTATY

Nie marnuj czasu
na poszukiwanie przeszkody
- być może nie istnieje...

Franz Kafka

[facebook.com/100ksiazek](https://www.facebook.com/100ksiazek)

"Czym jest bogactwo?
Dla kogoś stara koszula jest już
bogactwem.
Inny jest biedny z dziesięcioma
milionami."

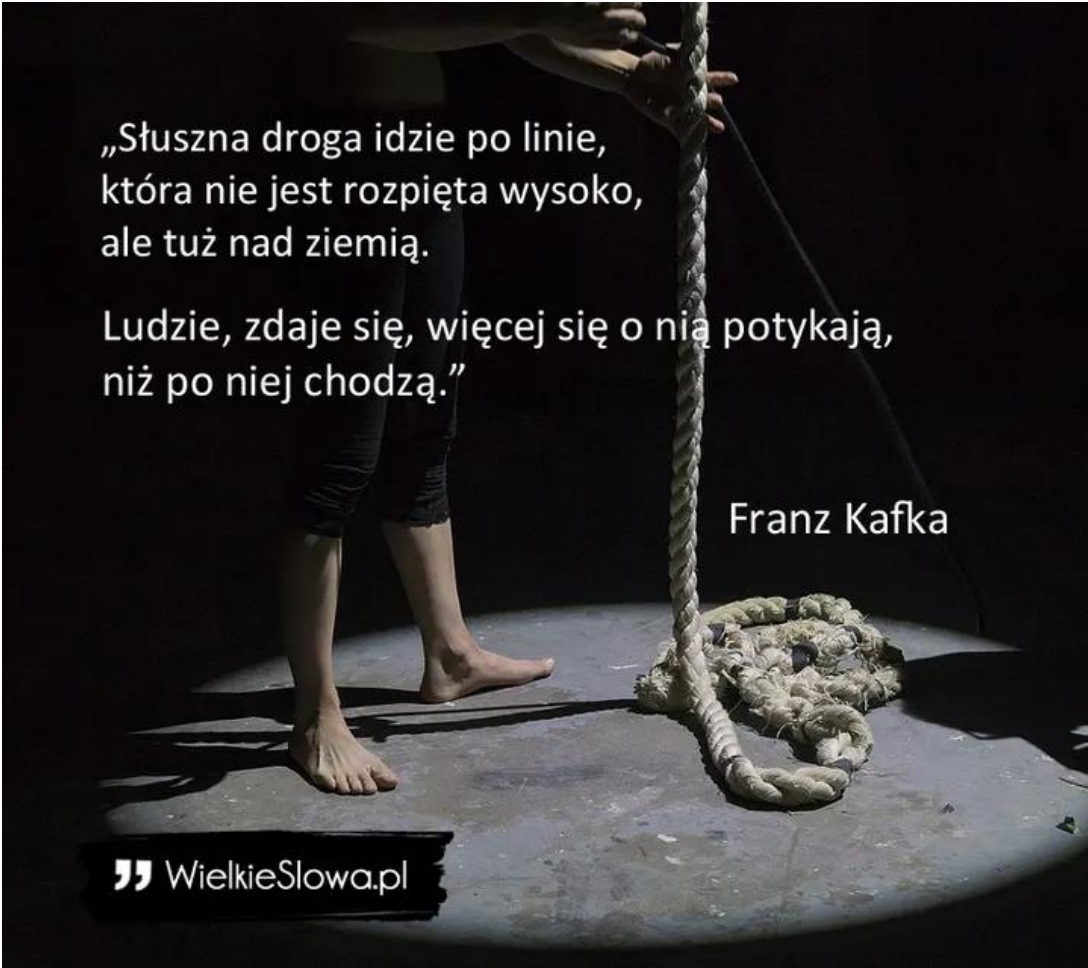
Franz Kafka

m-Zarabianie.com

Człowiek nie może żyć bez
nieustannej ufności w coś
niezniszczalnego.
- Franz Kafka

” WielkieSlova.pl

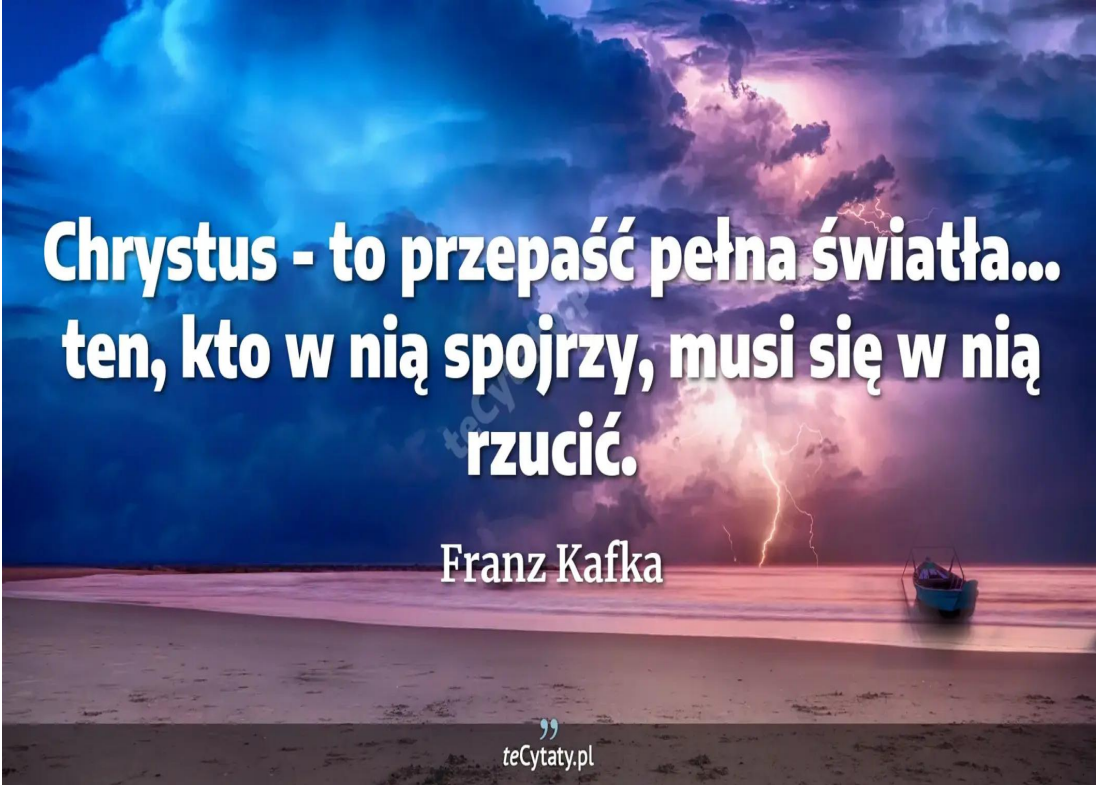

„Słuszna droga idzie po linie,
która nie jest rozpięta wysoko,
ale tuż nad ziemią.

Ludzie, zdaje się, więcej się o nią potykają,
niż po niej chodzą.”

Franz Kafka

” WielkieSlova.pl

**Chrystus - to przepaść pełna światła...
ten, kto w nią spojrzy, musi się w nią
rzucić.**

Franz Kafka

teCytaty.pl

"Zrozumieć szczęście to
jakby zrozumieć, że grunt,
na którym stoisz, nie może
być szerszy od dwóch stóp,
które go pokrywają."

Franz Kafka

cytaty.4stars.pl